

# РЕШЕНИЕ

№ 6266

гр. София, 16.02.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 27.01.2026 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Диана Стамболова**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3046** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.  
Образувано е след като с решение № 2722/18.03.2025г. по адм.дело № 277/2025г. по описа на ВАС е отменено решение № 21158/24.10.2024г. по адм. дело № 12298/2023г. по описа на Административен съд София – град и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на АССГ по жалба от Софийски университет „Св. К. О.“, представляван от Ректора проф. д-р Г. В., чрез адв. З. О. срещу Решение №0401-115/07.12.2023г. на Ръководителя на УО на ОП „НОИР“, с което на СУ „Св. К. О.“ е определена финансова корекция в размер на 25 на сто върху предоставената безвъзмездна финансова помощ от ЕСИФ по договор №80.09-45/10.03.2022г., сключен с изпълнител „Строител“ ЕООД, който след индексация с Допълнително споразумение № 1 с рег. № 80.09-336/13.12.2022г. е на стойност 4 442 607,80 лева без ДДС, респ. 5 331 129,36 лева с ДДС. Жалбоподателят излага подробни доводи за материална незаконосъобразност на обжалваното решение, поради което моли за неговата отмяна. Излага съображения, че в проведената възлагателна процедура не е допуснато соченото в акта нарушение на чл. 116, ал. 1, т. 3 и 7, във връзка с ал. 5, т. 1 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), квалифицирано като нередност по т. 23, б. "а" от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г., обн., ДВ, бр. 27 от 31.03.2017 г., в сила от 31.03.2017 г. (Наредба за посочване на

нередности/Наредбата). Счита, че в решението не са посочени фактическите и правните основания за издаването му. Предпоставките на чл.116, ал.1, т.3 и съответно на чл.116, ал.1, т.7 от ЗОП са отделни самостоятелни основания за изменение на възлагателен договор, срокът за изпълнение на строителството по основния договор от 10.03.2022г. е удължен със 78 дни в условията на чл.116, ал.1, т.3 от ЗОП, което е отбелязано изрично и в сключеното допълнително споразумение от 13.06.2023г. Фактическите и правни основания за определяне на финансовата корекция, изложени в решението на РУО според жалбоподателя се отнасят само за основанията за изменение на договора по чл.116, ал.1, т.7 от ЗОП, което е неотнормимо към удължаването на срока за завършване на строителството, т.е. решението се явява немотивирано с оглед липсата на предпоставките за изменение на договора по чл.116, ал.1, т.3 от ЗОП. Твърди, че действително са се осъществили предпоставките по чл.116, ал.1, т.3 от ЗОП за изменението на договора за строителство чрез удължаване на срока за изпълнението му със 78 календарни дни, настъпили са се обстоятелства, които при полагане на дължимата грижа бенефициентът не е могъл да предвиди и изменението не води до промяна на предмета на договора. На следващо място твърди, че удължаването на срока за изпълнение на договора в хипотезата на чл.116, ал.1, т.3 от ЗОП е извън приложното поле на чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕФСУ, както и че подведената като нередност по т.23 от Приложение №1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности излиза извън рамките на законодателната делегация по чл.70, ал.2 от ЗУСЕФСУ, тъй като нарушението касае изпълнението на договора за обществена поръчка, а не определянето на изпълнителя по него. Счита, че неправилно в акта е определен максималния размер на финансовата корекция върху основа от 5 331 129,36лв с ДДС. Моли за отмяна на атакувания административен акт.

В съдебно заседание оспорващият чрез адв. О. поддържа жалбата на сочените основания. Претендира присъждане на съдебни разноски за всички съдебни инстанции, като представя списък.

Ответникът - Ръководителят на управляващия орган на Изпълнителна агенция „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение за всички съдебни инстанции.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

СУ „Св. К. О.“ е бенефициент по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ №BG05M2OP001-1.002-0019 „Чисти технологии за устойчива околна среда – води, отпадъци, енергия за кръгова икономика“, финансиран по Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020г. /ОПНИР/ .

На 10.03.2022г. бенефициентът – СУ „Св. К. О.“, в качеството на възложител е сключил Договор №80-09-45/10.03.2022г. с изпълнител „Строител“ ЕООД на стойност 3 044 550,30лв. без ДДС съгласно ценовото предложение на изпълнителя. Общата стойност на договора представлява сбор от обща стойност на СМР в размер 2 899 571,71лв. без ДДС и непредвидените разходи в размер на 144 987,59лв. без ДДС.

На 13.12.2022г. между страните по Договор №80-09-45/10.03.2022г. е сключено допълнително споразумение, съгласно което на основание чл.117а във връзка с чл.116, ал.1, т.3 от ЗОП и Методика за изменение на цената на договор за обществена поръчка в резултат на инфлация, приета с ПМС №290/27.09.2022г и чл.50 от договора цените в чл.5, ал.1 от договора е изменен, като общата стойност на договора е 4 442 607,80лв. без ДДС, съответно 5 331 129,36лв. с ДДС. Общата стойност на договора представлява сбор от общата стойност на СМР в размер 4 231

055,04лв. без ДДС и непредвидени разходи в размер на 211 552,76лв. без ДДС.

На 13.06.2023г. между страните по Договор №80-09-45/10.03.2022г. е сключено второ допълнително споразумение на основание чл.116, ал.1, т.3 от ЗОП, на основание доклад №70-87-81/12.06.2023г. от координатора на проекта, входирано писмо №72-00-1223/09.06.2023г. от изпълнителя, като в чл.1 се посочва, че страните постигат съгласие по чл.3, ал.4, раздел II Срок на договора. Срок и място на изпълнение от договора, като правят следните промени: Текстът на чл.3, ал.4 „Срокът за изпълнение на СМР започва да тече от датата на откриване на строителната площадка и определяне на строителна линия и ниво (подписване на Протокол обр.2, 2а) и е с продължителност 450 календарни дни до подписване на акт образец 15, съгласно Техническото предложение на изпълнителя“ се изменя по следния начин: „Срокът за изпълнение на СМР започва да тече от датата на откриване на строителната площадка и определяне на строителна линия и ниво (подписване на Протокол, обр.2, 2а) и е с продължителност 528 календарни дни до подписване на акт образец 15, съгласно Техническото предложение на Изпълнителя“.

Неразделна част от допълнителното споразумение е Доклад обосновка от координатор проект, изготвен във връзка с постъпило писмо от изпълнителя за удължаване срока на договора до 31.08.2023г. Като основни причини за необходимостта от удължаване на срока са: 1.СМР са започнали с подписан Протокол обр.2 на 21.03.2022г., но са забавени поради изграждане на допълнителна пътна връзка за достъп за машини и оборудване до строителната площадка на бъдещия Център. Процесът е продължил до 14.04.2022г., като закъснението е довело до забавяне в осигуряването на необходимите машини и работници, което от своя страна е довело и до допълнително забавяне на вече нарушените графици с контрагентите; 2. В първоначалния график за СМР е заложено изпълнението на външните връзки на обекта /ВиК и електро/ да е в началото, тъй като е свързано с изкопни работи. Било планирано изкопните дейности да се изпълняват заедно с изкопите за основната сграда с цел икономия на време и ресурси, изпълнението е било невъзможно, тъй като теренът, през който е трябвало да минат външните комуникации, не е бил свободен – разкрити са останали фундаменти на недовършена сграда и големи бетонови елементи от съпътстващи външни електро връзки и канализация. За всички тях не се е знаело предварително и не са били включени в графика и в проекта. За доказателство „Строител“ ЕООД е приложил съставените констативни протоколи. Отпадането на външните връзки от началния етап е довело до промяна на графика за изпълнение и допълнително оскъпяване на изпълнението. Допълнителни последици са били затрудненията, свързани с невъзможността да се изпълняват част от следващите етапи на комуникациите и допълнително натоварване на по-късни етапи, свързано с увеличен брой работници и неефективност; 3. Съществен проблем при изпълнението на СМР са били и финансовите аспекти поради сериозните инфлационни процеси, съвпаднали с времето на изпълнение на обекта и съществените разлики между цените при изготвяне на офертата и реалните пазарни цени на материали и труд по време на изпълнението. Решението на държавно ниво е официализирано с ПМС №290 от 27 септември 2022г за приемане на Методика за изменение на цената на договор за обществена поръчка в резултат на инфлация. Постановлението обхваща коефициенти до второ тримесечие на 2022г, а следващите коефициенти, необходими към момента на съставяне на актовете обр.19 се обявяват от НСИ в период от 3-4 месеца след изтичане на съответното тримесечие. Това е довело до забавяне на документите за индексирания плащане с минимум 5 месеца от датата на реално извършване на видовете СМР; 4. Сградата, която е планирана като екологична лаборатория, е сложна в инсталационно отношение, като проектът налага използване на специализирани материали и високо специализирани дейности, рефлектирало в забавяне на закупуването на предвидените материали, които не са масово производство. Изработката на част от материалите и артикулите

започва след заплащане и сроковете не могат да бъдат скъсявани, което предизвиква забавяне в доставките и изпълнението на СМР; 5. Причини за забавянето са свързани и с корекции в проектната документация, които съпътстват изпълнението на почти всички обекти, както и необходимостта да се дават допълнителни проектни решения за елементи, свързани с координираното изграждане на трите сгради на СУ на терена на кампус Л. Сградите са в непосредствена близост една до друга, изграждането им е разминаващо се във времето, което изисква допълнителни действия по изчакване и съгласуване.

Неразделна част от допълнителното споразумение е и писмена обосновка на изпълнителя „Строител“ ЕООД, адресирана до координатора на проекта и до СУ „Св. К. О.“, като е посочена необходимост от изменение на договора в хипотезата на чл.116, ал.1, т.3 от ЗОП поради обстоятелства, които при полагане на дължимата грижа възложителят не е могъл да предвиди, е възникнала необходимост от изменение, което не води до промяна на предмета на договора или рамковото споразумение. В същата са изложени същите причини за забавяне на изпълнението по договора за строителство от 10.03.2022г.

Към допълнителното споразумение са представени също и констативните протоколи за спиране на работата на обекта, метеорологичните справки, календарен график, отчитащ исканото удължаване на срока.

С кореспонденция №BG05M2OP001-1.002-0019-C07-M447/ 06.10.2023г. в ИСУН 2020, УО е изпратил писмо №0401-115/06.10.2023г. за стартиране на производство по определяне на финансова корекция. Съгласно същото бенефициентът е уведомен, че при извършена проверка на направеното с Допълнително споразумение №80.09-106/13.06.2023г. изменение на договор №80.09-45/10.03.2022г е установено нарушение на чл.116, ал.1, т.3 и 7 във връзка с ал.5, т.1 от ЗОП във връзка с чл.2, ал.1, т.1,2 и 4 от ЗОП, а именно: бенефициентът СУ „Св. К. О.“ е извършил незаконосъобразно изменение на договора за изпълнение на основание чл.116, ал.1, т.3 и т.7 от ЗОП, без да са налице обстоятелствата за това, като е променил срока за изпълнение на строителството от 450 на 528 календарни дни. Прието е, че не са налице обстоятелства, които при полагане на дължимата грижа възложителят не е могъл да предвиди и които са довели до необходимост от изменение, което не води до промяна на предмета на договора по см. чл.116, ал.1, т.3 от ЗОП, нито е налице друга от описаните в чл.116, ал.1 от ЗОП хипотези. Нарушението на чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕФСУ е квалифицирано като нередност по т.23, б. „а“ Незаконосъобразно изменение на договор за обществена поръчка от Приложение №1 към чл.2, ал.1 от Наредбата, която обосновава определяне на финансова корекция в размер на 25 на сто от допустимите, засегнати от нарушението разходи, които са поискани от бенефициента за възстановяване по засегнатия договор от 10.03.2022г с изпълнител „Строител“ ЕООД. С писмо №0401-115/06.10.2023г. УО е дал възможност на бенефициента да представи писмени възражения по основателността и размера на предложената финансова корекция, и при необходимост да приложи доказателства. В дадения срок не е постъпило възражение от бенефициента.

С оспореното Решение №0401-115/07.12.2023г. на Ръководителя на УО на ОП „НОИР“, на СУ „Св. К. О.“ за нарушение на чл.116, ал.1, т.3 и 7 във връзка с ал.5, т.1 от ЗОП във връзка с чл.2, ал.1, т.1, 2 и 4 от ЗОП, попадащо в категорията нередности, разписани в т.23, б. „а“ от Приложение №1 към чл.2, ал.1 на Наредбата за посочване на нередности /обн.ДВ бр.27/2017г., посл. Доп. ДВ бр.102/23 декември 2022г./, е определена финансова корекция в размер на 25 на сто върху предоставената безвъзмездна финансова помощ от ЕСИФ по договор №80.09-45/10.03.2022г., сключен с изпълнител „Строител“ ЕООД, който след индексация с Допълнително споразумение № 1 с рег. № 80.09-336/13.12.2022г. е на стойност 4 442 607,80 лева без ДДС, респ. 5 331 129,36 лева с ДДС. Доколкото с решение № 3242/18.03.2024г. по адм. дело № 6318/2023г. по описа на

ВАС е отхвърлена жалбата на СУ „Св. Кл. О.“ срещу решение № 0401-77/30.12.2022 г. на РУО на ОП НОИР, основата за определяне на финансовата корекция от 25%, определена с оспорваното по настоящото дело решение № 0401-115/07.12.2023г. на РУО на ОП НОИР е 1 667 669 лева с ДДС, а максималната ѝ стойност е 419 417,25 лева.

С решение № 21158/24.10.2024г. по адм. дело № 12298/2023г. по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на СУ „Св. К. О.“ срещу Решение №0401-115/07.12.2023г. на Ръководителя на УО на ОП „НОИР“. Решението на АССГ е отменено с решение № 2722/18.03.2025г. по адм.дело № 277/2025г. по описа на ВАС и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на АССГ при спазване на задължителните указания, дадени с него.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-техническа експертиза /СТЕ/, изготвена от инж. В. Ц., неоспорена от страните. Според заключението на същата неблагоприятните метеорологични условия по време на изпълнение на договор №80.09-45/10.03.2022г. с изпълнител „Строител“ ЕООД, са констатирани на 79 календарни дни съгласно представените метеорологични справки от НИМХ. По съставените и подписани Акт обр.10 и обр.11 строителството, експертът прави извод, че е спирано за общо 39 календарни дни поради неблагоприятни метеорологични условия, тъй като това е удостоверено със съставени и подписани актове за спиране на строителството обр.10 и продължаване на строителството обр.11, в които подробно са описани извършените видове СМР към съответния период. Вещото лице декларира, че в материалите по делото липсват доказателства за премахване на разкритите по време на строителството стари стоманобетонни елементи под терена на строителната площадка - евентуални количества, както и актове обр.12 за приемане на СМР подлежащи на закриване, поради което не може да прецени каква е забавата от този вид допълнително извършени СМР. Според ВЛ в материалите по делото липсват доказателства за забавата за разбиване и извозване и депониране на разкритите стоманобетонни елементи в изкопа за реализиране на вертикалната планировка. Няма и приложени актове обр.10 и обр.11 за евентуално спиране и продължаване на СМР. С. по датите на Констативните актове за разкриване и разрушаване на разкритите ст.бетонни елементи прави извод, че дните забава на строителството на сградата са 16. На въпроса колко дни забава на строителството на сградата по договора е поради забавяне на доставките на материали и съоръжения, необходими за строителството, експертът заявява, че в материалите по делото липсват доказателства като уведомления от фирми доставчици за забавяне на доставката на материали и съоръжения.

По искане на жалбоподателя са разпитани двама свидетели : Ц. Р. З. – строителен инженер към екипа за управление на проекта и А. М. А. – организатор строителство. От показанията на свидетелите се установява, че при подготовката на тръжната документация е направен оглед на терена, върху който е предвидено да се изгради сградата, направени са сондажи и геоложки доклад въз основа на тях, но при тези дейности не е открито съществуването на фундаменти и големи бетонови елементи от стара сграда под строителната площадка. Според свидетелите тези бетонови елементи и фундаменти са излизали над нивото, от което е трябвало да започне подложния пласт на паркинга пред сградата, поради което е трябвало да се премахнат. От показанията на свидетелите се установява, че по време на строителството е имало дни с минусови температури и валежи в големи количества, които са препятствали извършването на изкопните и бетоновите работи. Според свидетеля А. причина за забавянето на строителството е било и закъснението на

доставките на материали и оборудване, като доставката от Германия на окачената фасада за сградата се е забавила с повече от месец, а доставката на климатиците и на ел. таблата се е забавила с около два месеца.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима: подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване.

Съгласно чл.9, ал.5, изр. второ от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган по ОП НОИР 2014-2020 е изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Програма за образование“. С оглед на горното съдът прави извод, че процесният административен акт е издаден от компетентен административен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл.59, ал.2 от АПК. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съгласно чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, преди издаването на решението за определяне на финансова корекция Управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициента да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. В случая административният орган е дал такава възможност на жалбоподателя да изложи своите съображения относно направените изводи за наличие на нарушения, поради което са спазени и изискванията на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ.

Оспореният акт за издаден в противоречие с материалноправните разпоредби – отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

В случая РУО е наложил финансова корекция на икономическия оператор - Софийски университет „Св. К. О.“, в качеството му на възложител, за нарушение по чл. 116, ал. 1, т. 3 и 7 и ал. 5, т. 1 от ЗОП във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от ЗОП, изразяващо се в незаконосъобразно изменение на Договор №80.09-45/10.03.2022г., направено с Допълнително споразумение №80.09-106/ 13.06.2023г., което действие има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ, респ. чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза, квалифицирано като нередност по т.23, б. „а“ от Приложение № 1 от Наредбата за посочване на нередности.

Член 116, ал. 1 от ЗОП регламентира – лимитативно, предпоставките, при които възложителят може да измени сключен договор за обществена поръчка. Хипотезите

са седем, като всяка от тях има точно определен фактически състав, в т. ч. и с подхипотези. Тъй като законодателят е регламентирал позитивното поведение, т. е. фактите, при наличието на които в отделните хипотези е допустимо изменението на договора за обществена поръчка, то твърдяната от органа кумулативно липса на предпоставки по точка 3 и по точка 7, значи, първо, че органът приема липса на предпоставките както по точка 3, така и по точка 7, и второ, че тази липса е кумулативна. Но видно от спорното допълнително споразумение, то е сключено на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗОП, което означава, че самият бенефициент не твърди, че споразумението е сключено при условията и на точка 7.

Точка 3 на чл. 116, ал. 1 от ЗОП предвижда възможност за изменение на договора за обществена поръчка, поради обстоятелства, които при полагане на дължимата грижа възложителят не е могъл да предвиди, което изменение не води до промяна на предмета на договора или рамковото споразумение, а точка 7 визира възможността за изменение, когато се налагат изменения, които не са съществени.

От анализа на фактическия състав на двете разпоредби е видно, че те са осъществими при наличието на коренно различни факти. В хипотезата на точка 3 законодателят изисква да са налице обстоятелства, които при полагането на дължимата грижа възложителят не е могъл да предвиди и точно те да са породили необходимостта от изменение, което не води до промяна на предмета на договора. В хипотезата на точка 7 законодателят изисква наложените изменения да не са съществени. Няма правна норма, която да обвързва измененията на основание точка 3 с предпоставките на изменението по точка 7. С оглед на това кумулативното обвързване от органа на хипотезите на точка 3 и 7 не съответства на съдържанието на законовите разпоредби. Ако органът е искал да посочи, че фактите по делото не могат да бъдат подведени нито към хипотезата по точка 3, нито към тази по точка 7, то се поставя въпроса защо органът обсъжда хипотезата на точка 7 при положение, че процесното спорно споразумение бенефициентът е сключил на основание точка 3, т. е. дори самият бенефициент не твърди, че са налице основанията на точка 7.

В случая релевантното обстоятелство за соченото в оспорения акт нарушение е дали бенефициентът е положил „дължимата грижа“.

За да бъде сключено процесното допълнително споразумение за изменение на договора, са установени следните обстоятелства: установени по време на изкопните работи стари стоманобетонни елементи, за които не се е знаело предварително и не са били включени в графика; неблагоприятни метеорологични условия; забавяне на доставките на материали и оборудване за строителството на сградата.

В оспореният административен акт липсва анализ на посочените обстоятелства, нито се твърдят факти, които да дават възможност да се направи извод, че тези обстоятелства е можело да бъдат предвидени при полагане на дължимата грижа.

В ЗОП няма дефиниция на понятието „дължима грижа“ и тъй като съдържанието, което влага законодателят не е дефинирано, съдът следва да преценява наличието

му във всеки отделен случай с оглед на фактите по делото и установеното в съдебната практика. При тълкуване на съдържанието на понятието "дължима грижа" съдът следва да съобрази и съображение 109 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО, съгласно което е възможно възлагащите органи да бъдат изправени пред външни обстоятелства, които не са могли да предвидят, когато са възлагали поръчката, по-специално когато изпълнението ѝ обхваща дълъг период от време. В тези случаи е необходима известна степен на гъвкавост за адаптиране на поръчката към тези обстоятелства без провеждането на нова процедура за възлагане на обществена поръчка. Понятието за непредвидени обстоятелства се отнася за обстоятелства, които не биха могли да бъдат предвидени въпреки достатъчно надлежната подготовка на първоначалното възлагане на поръчка от възлагащия орган при отчитане на наличните средства, естеството и характеристиките на конкретния проект, добрите практики в съответната област и необходимостта да се осигури подходящо съотношение между ресурсите, изразходвани за подготовката на възлагането на поръчката, и нейната предвидена стойност.

В случая органът не сочи какво точно е следвало да направи бенефициерът, за да установи преди започване на процесната обществена поръчка горните обстоятелства. А когато органът твърди, че е налице нарушение на чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗОП трябва да докаже, че изменението на договора за обществена поръчка, осъществено чрез сключено писмено споразумение, е поради обстоятелства, които бенефициентът, при полагане на дължимата грижа е могъл да предвиди и това изменение води до промяна на договора. От горното е видно, че органът нито е подвел релевантни според него факти към сочената за нарушена разпоредба на чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗОП, нито сочените от него факти могат да обосноват това нарушение.

С оглед изложеното, тъй като изменението на договора е направено на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗОП, не е необходимо да се извършва проверка за наличието на хипотезата на т. 7. Регламентираните в чл. 116, ал. 1 ЗОП хипотези не са кумулативни, поради което наличието само на една от тях прави осъщественото от бенефициента изменение на договора за обществена поръчка законосъобразно.

Предвид всичко изложено, не е налице основание за определяне на финансова корекция, поради което Решение №0401-115/07.12.2023г. на Ръководителя на УО на ОП „НОИР“ като незаконосъобразно следва да бъде отменено поради противоречие с материалния закон.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото за всички съдебни инстанции, в пълен размер 52 286.44 евро, равняващи се на 102 263.20 лева съгласно представения списък по чл. 80 ГПК, от които: 3400 лева платена държавна такса пред АССГ и ВАС, 655.20

лева възнаграждение за СТЕ и адвокатски хонорари за трите съдебни инстанции в общ размер с ДДС от 98 208 лева. По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение са приложени доказателства за плащане – договори за правна помощ и фактури. Съдът намира, че не следва да преценява служебно размера /т.3 на ТР № 6 от 6.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС/, а само по инициатива на страните и то - състезателно проявена с доказателствена обосновааност на претенцията, респ. на възражението за прекомерност, каквото в случая не е налице. Освен това, адвокатското възнаграждение за процесуално представителство и правна защита не надвишава размера по чл. 7, а.2, т.7 от Наредбата за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 55 състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

### РЕШИ:

**ОТМЕНЯ** Решение №0401-115/07.12.2023г. на Ръководителя на УО на ОП „НОИР“, с което на СУ „Св. К. О.“ е определена финансова корекция в размер на 25 на сто върху предоставената безвъзмездна финансова помощ от ЕСИФ по договор №80.09-45/10.03.2022г., сключен с изпълнител „Строител“ ЕООД на стойност 1 667 669 лева с ДДС, при максималната ѝ стойност 419 417,25 лева.

**ОСЪЖДА** Изпълнителна агенция „Програма за образование“ да заплати на Софийски университет „Св. К. О.“ разноски по делото в общ размер на 52 286.44 евро, равняващи се на 102 263.20 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от получаването му.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**